

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 254

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 septembrie 1997

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 21 din 4 februarie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.191 din Codul civil	1-2	Decizia nr. 61 din 27 martie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996	6-7
Decizia nr. 174 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.191 din Codul civil	3-4	ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
★		54. — Ordonanță de urgență privind modificarea art. 63 alin. (4) din Legea telecomunicațiilor nr. 74/1996	7
Decizia nr. 45 din 4 martie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. 1 și ale art. 25 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului...	4-5	547. — Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, situat în orașul Simeria, județul Hunedoara, în administrarea Ministerului Finanțelor	7-8
★		548. — Hotărâre privind transmiterea unui teren, situat în municipiul Călărași, județul Călărași, în administrarea Ministerului Finanțelor — Direcția Generală a Vămirilor	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 21*)

din 4 februarie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.191 din Codul civil

Nicolae Popa — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 3 din 4 decembrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 2.647/1996, Judecătoria Mediaș a sesizat

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.191 din Codul civil, invocată de Gavrilu Cristian, prin reprezentanții săi.

Aceeași instanță, prin Încheierea nr. 2 din 27 noiembrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 4.466/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, invocată de Cerchizan Gicu, prin reprezentanții săi.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 174 din 4 iunie 1997, publicată la pag. 3.

Invocarea excepției de neconstituționalitate este motivată, în ambele cauze, de faptul că art. 1.191 din Codul civil, privind admisibilitatea probei cu martori în litigiile a căror valoare depășește suma de 250 lei, contravine prevederilor art. 134 din Constituție, potrivit căruia „economia României este economie de piață”. Se apreciază că, într-o economie de piață cu inflație, „orice fixare a unei sume nu trebuie luată în considerare nominal, ci raportată la valoarea actuală”.

Exprimându-și opinia în cele două încheieri de sesizare ale Curții Constituționale, Judecătoria Mediaș consideră că „dispozițiile art. 1.191 din Codul civil nu aduc vreo atingere drepturilor fundamentale ale cetățenilor și, ca atare, ele nu intră în contradicție nici cu art. 134 și nici cu alte prevederi constituționale”.

Excepțiile invocate formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 22C/1997 și nr. 23C/1997.

Deoarece excepțiile se referă la aceleași dispoziții legale și pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 23C/1997 la Dosarul nr. 22C/1997, care a fost înregistrat primul, urmând a se pronunța asupra ambelor excepții prin decizia de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 1.191 din Codul civil, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că este competentă să soluționeze excepțiile invocate, deoarece, deși dispoziția legală atacată este anterioară Constituției, instanța judecătorească în fața căreia s-au invocat excepțiile nu s-a pronunțat în dispozitivul încheierii de sesizare asupra abrogării textului, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție. Pe de altă parte, textul a cărui neconstituționalitate se invocă este aplicabil raporturilor juridice stabilite după intrarea în vigoare a Constituției din anul 1991 și deduse în fața instanțelor judecătorești.

Potrivit art. 1.191 alin. 1 din Codul civil, dovada unui act juridic de o sumă sau de o valoare mai mare de 250 lei, chiar pentru depozit voluntar, se poate face prin act

autentic sau printr-un act cu semnătură privată, iar în alin. 2 se stabilește că nu se va primi nici o dovadă prin martori, în contra sau peste ceea ce cuprinde actul, nici despre ceea ce se pretinde că s-ar fi spus înaintea, la timpul sau în urma confecționării actului, chiar cu privire la o sumă sau o valoare ce nu depășește 250 lei. În sfârșit, din alin. 3 rezultă că regulile de mai sus nu au caracter imperativ, deoarece textul permite părților să convină să se poată face dovada cu martori, dacă aceasta privește drepturi de care ele pot să dispună.

Prin excepție se invocă neconstituționalitatea art. 1.191 din Codul civil în raport cu prevederile art. 134 alin. (1) din Constituției care stabilesc drept coordonată faptul că economia României este o economie de piață. Această caracteristică presupune ca economia să nu fie centralizată, ci activitatea economică să se desfășoare de către agenți economici, autonomi și egali din punct de vedere juridic, în cadrul relațiilor de piață, statul intervenind numai pentru apărarea sau promovarea unor interese generale, prin utilizarea de către Guvern a pârghiilor sale specifice de influențare, cum ar fi impozite, taxe, subvenții, licențe de export-import, garantarea de credite, lansarea de comenzi de stat, precum și, îndeosebi, prin politica sa legislativă.

Sub acest aspect, art. 1.191 din Codul civil nu contravine dispoziției constituționale.

O sumă sau o valoare a obiectului actului juridic atât de redusă este explicată constant în doctrină prin dorința legiuitorului de a obliga părțile care încheie acte juridice să le constate în formă scrisă, care asigură certitudine și stabilitate raporturilor juridice pe care le creează.

Desigur, valoarea de astăzi, care nu a mai fost modificată din anul 1952, este mică, dar chiar într-o viitoare reglementare, față de scopul legiuitorului, este de presupus că ea nu va fi foarte mare. Pe de altă parte, este firesc ca această valoare să fie modificată, uneori, în raport cu inflația. Toate aceste aspecte vizează însă politica legislativă și tehnica legislativă, nicidecum constituționalitatea dispoziției înscrise în art. 1.191 din Codul civil.

Așa fiind, și deoarece Curtea Constituțională nu se poate substitui Parlamentului pentru modificarea art. 1.191 din Codul civil, excepția urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.191 din Codul civil, invocată în fața Judecătoriei Mediaș de Gavrilu Cristian în Dosarul nr. 2.647/1996 și de Cerchizan Gicu în Dosarul nr. 4.466/1996.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 februarie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 174

din 4 iunie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.191 din Codul civil

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursurilor formulate de Gavrilu Cristian (ce se declară în recurs ca Gavrilu Radu Cristian-Mihai) și de Cerchizan Gicu împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 21 din 4 februarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 mai 1997, în prezența intimatului Popa Nicu Achim, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 4 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 21 din 4 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.191 din Codul civil, invocată în fața Judecătoriei Mediaș de Gavrilu Cristian în Dosarul nr. 2.647/1996 și de Cerchizan Gicu în Dosarul nr. 4.466/1996.

Pentru a decide astfel, completul de judecată a reținut, în esență, următoarele:

— o sumă sau o valoare a obiectului actului juridic atât de redusă (250 lei, conform art. 1.191 alin. 1 din Codul civil) este explicată constant în doctrină prin dorința legiuitorului de a obliga părțile care încheie acte juridice să le constate în formă scrisă, care asigură certitudinea și stabilitatea raporturilor juridice pe care le creează;

— textul de lege a cărui neconstituționalitate se invocă permite părților să convină să se poată face dovada și cu martori dacă aceasta privește drepturi de care ele pot să dispună, neavând deci caracter imperativ (art. 1.191 alin. 3 din Codul civil);

— valoarea de 250 lei, stabilită de art. 1.191 alin. 1 din Codul civil, este modică, dar modificarea ei în raport cu inflația vizează politica și tehnica legislativă, nicidecum constituționalitatea dispoziției din cod.

Împotriva acestei decizii, Gavrilu Cristian și Cerchizan Gicu au declarat recurs.

Motivele recursului formulat de Gavrilu Cristian sunt neconstituționalitatea „acțiunii” din Dosarul nr. 2.647/1996,

„actul de mână pierzându-și valabilitatea din 1994”, și necompetența teritorială a Tribunalului Mediaș, față de faptul că recurentul și-a schimbat domiciliul „din martie 1995”.

Cerchizan Gicu atacă cu recurs decizia Curții, considerând-o nelegală, deoarece, „deși se recunoaște că suma de 250 lei trebuia raportată la inflație, se arată totuși că numai legiuitorul poate să o facă în viitor”, or, luarea în considerare a acestei sume „vine în contradicție cu articolul din Constituție care prevede că economia României este o economie de piață”.

În temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului „constată că excepția ridicată este nefondată”.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că acesta își însușește „în întregime motivarea din Decizie” și că, „deși suma de 250 lei prevăzută de text este modică și necorespunzătoare în prezent, adaptarea ei la realitățile financiar-economice prezente nu se poate face decât prin lege”.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, punctul de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului și cel al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Motivele recursului formulat de Gavrilu Cristian nu privesc considerentele sau dispozitivul Deciziei nr. 21 din 4 februarie 1997, pentru ca această instanță să le poată examina.

Motivul recursului declarat de Cerchizan Gicu este nefondat, deoarece dispozițiile art. 1.191 din Codul civil nu pot fi considerate neconstituționale pentru că n-ar fi în concordanță cu economia de piață. Această caracteristică a economiei românești, după cum se arată în decizia instanței de fond, presupune ca activitatea economică să se desfășoare de către agenți economici, autonomi și egali din punct de vedere juridic, în cadrul relațiilor de piață, statul intervenind numai pentru apărarea sau promovarea unor interese generale, prin utilizarea de către Guvern a pârgurilor sale specifice de influențare, printre care, îndeosebi, politica sa legislativă.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursurile declarate de Gavrilu Cristian și de Cerchizan Gicu împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 21 din 4 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 45*)

din 4 martie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. 1 și ale art. 25 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 decembrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 1.835/1996, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. 1 și ale art. 25 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, invocată de reclamantele recurente Moldovan Ileana Aurelia și Popescu Lia Felicia. În susținerea excepției, se arată că dispozițiile atacate contravin art. 21 și art. 41 alin. (1), (2) și (3) din Constituție, deoarece blochează accesul la justiție al persoanelor care au fost deposedate abuziv de proprietățile lor prin acte contrare chiar legilor vremii respective. Se susține că, potrivit art. 24 alin. 1 din Legea nr. 112/1995, rezolvarea cererilor privind restituirea în natură sau despăgubirea pentru imobilele trecute în proprietatea statului se face numai în temeiul acestei legi; or, art. 1 se referă numai la imobilele cu destinația de locuințe trecute în proprietatea statului „cu titlu”. Consideră că aceste dispoziții sunt neconstituționale, deoarece, în lipsa unei prevederi, în sensul ca titlul să fie „licit”, persoanele deposedate abuziv nu pot apela la procedurile reglementate de Legea nr. 112/1995 și nici la justiție. Apreciază că art. 25 din aceeași lege amplifică interdicția prevăzută în art. 24 alin. 1, extinzând-o și la alte imobile. În acest mod se creează o inegalitate de ocrotire

între titularii dreptului de proprietate privată. Inegalitatea provine din împrejurarea că, în forma actuală, art. 25 din lege interzice practic revendicarea pe calea justiției a imobilelor preluate de stat fără un titlu licit, întărind o posesie abuzivă. Dispozițiile acestui articol ar putea fi constituționale, dacă s-ar referi în exclusivitate la imobilele trecute în proprietatea statului cu titlu licit și valid.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 s-au solicitat punctele de vedere ale Camerelor Parlamentului și Guvernului.

Senatul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este nefondată.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. 1 și ale art. 25 din Legea nr. 112/1995 este vădit nefondată, deoarece, potrivit art. 1 din această lege, intră sub incidența reglementării numai locuințele asupra cărora statul a dobândit un drept de proprietate necontestat din punct de vedere juridic, întemeiat pe reglementările legale anterioare Constituției actuale. Legea nr. 112/1995 nu conține dispoziții care să îngreueze dreptul la acțiune în justiție al cetățenilor ale căror locuințe au fost preluate abuziv în proprietatea statului. Faptul că din art. 24 alin. 1 al Legii nr. 112/1995 lipsește precizarea „cu titlu” nu poate duce la concluzia că acesta extinde în mod nejustificat aplicarea legii și la locuințele preluate în mod abuziv de stat, câtă vreme în art. 24 alin. 2 din aceeași lege se face trimitere la imobilele prevăzute de art. 1. Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995 asupra constituționalității art. 24 din Legea nr. 112/1995, stabilind că prevederile acestui articol sunt constituționale. Se mai arată că nici art. 25 din Legea nr. 112/1995 nu conține dispoziții

*) Definitivă prin nerecurare.

contrare Constituției, deoarece sintagma „trecute în proprietatea statului“ presupune existența unui titlu valabil, în baza căruia imobilul a fost preluat de stat în proprietate. În cazul în care nu există un asemenea titlu, accesul la instanță este permis întotdeauna pentru realizarea dreptului pretins de persoana interesată.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

Exprimându-și opinia, instanța apreciază că excepția nu este întemeiată, textele criticate fiind constituționale.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate ca neconstituționale, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Art. 24 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 prevede că rezolvarea cererilor privind restituirea în natură sau despăgubirea pentru imobilele cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, se face numai pe baza prevederilor acestei legi.

Dispozițiile acestui text de lege sunt conforme cu Constituția și nu îngrădesc liberul acces la justiție, prevăzut de art. 21 din legea fundamentală, deoarece legea nu exclude controlul judecătoresc, ci, dimpotrivă, art. 48 îndreptuește pe cei interesați să atace actele încheiate de organele administrative, potrivit legii civile, dar, evident, în condițiile stabilite de aceasta.

Prevederile art. 1 alin. 1 din Legea nr. 112/1995, potrivit cărora sub incidența acestei legi intră numai imobilele trecute cu titlu în proprietatea statului, ca urmare a declarării de către Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, ca neconstituțională, a dispoziției din același articol, referitoare la „imobilele intrate în posesia statului fără titlu“, nu sunt, nici ele, de natură să îngrădească liberul acces la justiție al celor interesați. Dimpotrivă, în toate cazurile în care imobilele au fost preluate de stat fără titlu, persoanele care au fost deposedate de locuințe au dreptul să se adreseze instanțelor judecătorești.

Cât privește validitatea sau licititatea titlului, aceasta nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de inter-

pretare și aplicare a legii, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Prin aceeași decizie, nr. 73/1995, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 24 alin. 1 din Legea nr. 112/1995, statuând că acestea nu încalcă prevederile art. 16, art. 21 și art. 41 alin. (1), (2) și (3) din Constituție. Deoarece, în conformitate cu dispozițiile art. 145 alin. (2) din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii, excepția referitoare la prevederile art. 24 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 este vădit nefondată și urmează a fi respinsă.

Dispozițiile art. 25 din Legea nr. 112/1995 — de asemenea apreciate ca neconstituționale — prevăd că prin legi speciale se vor reglementa situațiile juridice ale altor imobile decât cele care fac obiectul acestei legi, trecute în proprietatea statului înainte de 22 decembrie 1989, indiferent de destinația lor inițială.

Din examinarea art. 1 al Legii nr. 112/1995 se constată că acesta se referă la toate imobilele cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului sau a altor persoane juridice, după 6 martie 1945, cu titlu, și care se aflau în posesia statului sau a altor persoane juridice la data de 22 decembrie 1989. În lege nu se precizează în ce trebuie să conștie titlul și care sunt actele normative la care se referă art. 1. Hotărârea Guvernului nr. 11 din 29 ianuarie 1997 enumeră, cu caracter exemplificativ, în art. I pct. 1., actele normative vizate de acest text.

Din Decizia civilă nr. 21 din 19 martie 1996 a Curții de Apel Timișoara (Dosarul nr. 1.090 C/1995), aflată în Dosarul nr. 1.835/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, rezultă că imobilul — casa de locuit și terenul —, la care se referă reclamantele recurente, a fost trecut în proprietatea statului și dat în administrarea Inspectoratului Silvic Arad în baza Legii nr. 187/1945 și a Decretului nr. 83/1949. Este deci de competența organelor administrative prevăzute în art. 18 din lege și, după caz, a instanțelor judecătorești să stabilească incidența Legii nr. 112/1995, cu privire la imobilul în cauză.

Conform art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate poate să privească numai dispozițiile legale de care depinde judecarea cauzei; așa fiind, excepția cu privire la neconstituționalitatea art. 25 din Legea nr. 112/1995 este irelevantă în cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. 1 și ale art. 25 din Legea nr. 112/1995, invocate de Moldovan Ileana Aurelia și Popescu Lia Felicia în Dosarul nr. 1.835/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 martie 1997.

PREȘEDINTE,

dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 61*)
din 27 martie 1997**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996**

Victor Dan Zlătescu — președinte
Lucian Stângu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 8.510/1996, Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, invocată de petenta Societatea Comercială „Agrocom Cristi” — S.R.L. Cluj-Napoca. Excepția a fost invocată într-un litigiu având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, încheiat de Garda financiară a județului Cluj, prin care s-a dispus confiscarea unei sume de bani, în temeiul prevederilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, pentru încălcarea prevederilor art. 5 lit. c) din aceeași ordonanță.

Prin excepția invocată, se consideră că aceste prevederi sunt neconstituționale, întrucât contravin dispozițiilor art. 41 alin. (1), (2), (7) și (8) din Constituție.

Exprimându-și opinia, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța apreciază excepția ca neîntemeiată, întrucât prevederile art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 sunt în concordanță cu prevederile Constituției, iar suma ce depășește plafonul zilnic este, în realitate, rezultatul săvârșirii contravenției prevăzute de art. 5 lit. c) din același act normativ, respectiv efectuarea de plăți către persoane juridice peste limita plafonului zilnic de cel mult 5.000.000 lei.

În conformitate cu art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 au fost solicitate puncte de vedere Senatului, Camerei Deputaților și Guvernului. În punctul său de vedere, Senatul consideră excepția invocată ca neîntemeiată. Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că susținerile reclamantei nu sunt întemeiate, întrucât măsura confiscării sumei de bani ce depășește plafonul de 5.000.000 lei este o consecință a săvârșirii contravenției prevăzute de art. 5 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 și nu contravine dispozițiilor art. 41 alin. (1), (2) și (7) din Constituție. În concluzie, Guvernul apreciază aceste dispoziții ca fiind constituționale.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Senatului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-

raportor, prevederile art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al prevederilor Legii nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția invocată, fiind legal sesizată.

Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, al cărei scop este de a întări disciplina financiară și de a evita evaziunea fiscală, ca urmare a creșterii plăților prin decontare bancară, și limitarea plăților în numerar, prevede la art. 5 lit. c) că persoanele juridice pot efectua plăți în numerar numai în limita unui plafon zilnic de cel mult 5.000.000 lei. Art. 6 alin. 1 al aceleiași ordonanțe, a cărei neconstituționalitate se invocă, prevede că efectuarea de plăți sau de încasări în numerar între persoane juridice peste plafonul prevăzut la art. 5 lit. c) constituie contravenție și se sancționează cu confiscarea sumei care depășește plafonul și cu amendă.

Autoarea excepției contestă de fapt măsura confiscării, luată de organul de control, a sumelor ce depășesc plafonul legal, ca fiind neconstituțională. În acest scop se invocă prezumția dobândirii licite a bunurilor, prevăzută de art. 41 alin. (7) din Constituție. Prevederile acestui alineat sunt inaplicabile în cauza de față, deoarece contravenția și măsura confiscării nu se întemeiază pe faptul că sumele ce depășesc plafonul ar fi fost dobândite ilicit, ci pe faptul că ele au fost folosite ilicit, prin depășirea plafonului legal. În cauza de față nu interesează dobândirea sumelor, ci numai folosirea lor, astfel încât referirea la art. 41 alin. (7) din Constituție nu este justificată. În schimb, însă, sunt aplicabile prevederile art. 41 alin. (8) din Constituție, potrivit cărora bunurile folosite pentru săvârșirea de contravenții pot fi confiscate în condițiile legii. Prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 constituie tocmai o aplicare legală a acestei dispoziții constituționale, întrucât se referă la confiscarea sumelor folosite peste plafonul legal, faptă calificată de legiuitor ca fiind contravenție. În consecință, această dispoziție legală nu încalcă nici prevederile art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție, care, în conținutul lor, se referă la garantarea dreptului de proprietate „în limitele și condițiile legii”, precum și la ocrotirea sa „legală” în mod egal, indiferent de titular. Dispozițiile art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 au mai constituit obiectul controlului de constituționalitate, Curtea pronunțându-se prin Decizia nr. 6 din 16 ianuarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 14 martie 1997.

Față de cele arătate, rezultă că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 este vădit nefondată.

*) Definitivă prin nerecurare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996, invocată de Societatea Comercială „Agrocom Cristi” — S.R.L. Cluj-Napoca în Dosarul nr. 8.510/1996 al Judecătorei Cluj-Napoca.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 27 martie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Victor Dan Zlătescu

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea art. 63 alin. (4) din Legea telecomunicațiilor nr. 74/1996

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Articol unic. — Alineatul (4) al articolului 63 din Legea telecomunicațiilor nr. 74/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 22 iulie 1996, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Licențele și autorizațiile eliberate anterior intrării în vigoare a prezentei legi vor fi reînnoite, în condițiile legii, de către autoritatea de reglementare, până la data de 31 martie 1998.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
p. Ministrul comunicațiilor,
Dan Chirondojan,
secretar de stat

București, 24 septembrie 1997.
Nr. 54.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, situat în orașul Simeria, județul Hunedoara, în administrarea Ministerului Finanțelor

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți din imobilul proprietate publică a statului, situat în orașul Simeria, Piața Unirii, bl. 5, sc. B, parter, județul Hunedoara, având datele de identificare cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Consiliului Local al Orașului Simeria în administrarea Ministerului Finanțelor, în

vederea folosirii ca sediu pentru Circumscripția financiară Simeria, județul Hunedoara.

Art. 2. — Transmiterea imobilului prevăzut la art. 1 se va efectua prin protocol de predare-preluare încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciomara
Ministru delegat pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului
și a Departamentului pentru Administrație Publică Locală,
Remus Opriș

București, 12 septembrie 1997.
Nr. 547.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite în administrarea Ministerului Finanțelor

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristici tehnice
Orașul Simeria, Piața Unirii, bloc 5, scara B, parter, județul Hunedoara	Consiliul Local al Orașului Simeria	Ministerul Finanțelor, prin Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat a județului Hunedoara	<ul style="list-style-type: none"> • 110,22 m² suprafață totală și cota de teren aferentă • Nr. Carte funciară: 50 • Nr. topo: 193/X/2

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui teren, situat în municipiul Călărași, județul Călărași,
în administrarea Ministerului Finanțelor — Direcția Generală a Vămirilor

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, fără plată, a terenului în suprafață de 6.316 m², proprietate publică a statului, situat în municipiul Călărași, Prelungirea Sloboziei, județul Călărași, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Călărași în administrarea Ministerului Finanțelor — Direcția

Generală a Vămirilor, în vederea realizării obiectivului de investiții „Amenajarea sediului Vamei Călărași“.

Art. 2. — Predarea-preluarea terenului se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru delegat pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului
și a Departamentului pentru Administrație Publică Locală,

Remus Opreș

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciurara

București, 12 septembrie 1997.
Nr. 548.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.